

Anna Bjerre Johansens tale ved indledning af sultestrejke under Endnu et tabt år

Taler

Anna Bjerre Johansen
Aktivist i Den Grønne
Studenterbevægelse

Dato

20. maj 2021

Sted

Ofelia Plads, København

Omstændigheder

Talen blev holdt foran værket 'Understanding' af Martin Creed.

Anna Bjerre Johansen og syv andre fra Den Grønne Studenterbevægelse sultestrejker en uge.

Hej allesammen
Mit navn er Anna,
og jeg er aktiv i Den Grønne Studenterbevægelse.

Over mig
står der UNDERSTANDING
med større bogstaver,
end jeg nogensinde har set det før.

I aftenens navn
er der noget,
jeg håber, I vil forstå.

Jeg har ikke spist noget siden i går morges,
og jeg vil ikke spise noget
hele den kommende uge.

En gruppe unge fra Den Grønne Studenterbevægelse
begyndte i går at sultestrejke,
og jeg er en af dem.

(pause)

For halvandet år siden græd jeg af lettelse,

da folketinget næsten enstemmigt vedtog,
at de ville lave en juridisk bindende lovgivning om,
at Danmark skulle reducere sine udledninger
med 70 % i 2030.

Klimaloven
blev den kaldt.

Jeg kan huske, at jeg skreg af begejstring nede i metroen,
da jeg så beskeden på min telefon.

Men det var én god nyhed,
og den kom alene.

Efter det skulle nemlig der laves en plan for,
hvordan vi så gør det,
altså hvordan vi reducerer vores udledninger.

Men her, mens jeg taler foran jer,
har vi stadig ikke set skyggen af den plan.

Her halvandet år senere står vi
med klimaaftaler for næsten alle sektorer,
og de allersidste forhandles nu.

Men ikke en eneste af aftalerne lever op til klimalovens reduktionsmål,
ikke en eneste af dem lever op til Parisaftalen.

Det gælder aftaler for affald, energi, industri, finanser, skat, transport,
infrastruktur, byggeri, landbrug,
og jeg kunne blive ved.
Alle aftalerne er så utilstrækkelige,
at de i praksis er et brud på klimaloven.

Derfor kræver vi nu,
at de allesammen genforhandles.

(pause)

Allerede da de første aftaler landede,
var vi på gaden.

Vi var på gaden til Folketingets åbning,
og hele året har vi gjort alt, vi kunne, for at skabe opmærksomhed.
Opmærksomhed på det massive demokratiske svigt,
det er at ignorere et folkeligt grønt mandat for klimahandling i en klimakrise.

Jeg lover jer, at politikerne *har* set os,
men de har ikke hørt os,
og snart står vi med endnu et tabt år,
når folkettinget lige om lidt lukker,
og politikerne tager på sommerferie.

(pause)

Det absolutte minimum for håndtering af klimakrisen
er at leve op til vores internationale forpligtelser,
at leve op til vores egen lovgivning.

Men det gør vi ikke,
og det ved regeringen godt,
det ved støttepartierne godt,
det ved oppositionen godt.

Undskyld jeg bander,
men de ved det fucking allesammen,
og vi taler om tekniske reduktionspotentialer,
vi taler om
power to x
og om carbon capture and storage.

Og teknologien er vi ikke imod,
men
selvom vi vidste, at vacciner var vigtige at udvikle,
da vi blev ramt af en pandemi,
ignorerede vi ikke alle de kendte virkemidler.

Vi ignorerede ikke afstanden og mundbindene og håndspritten,
det ville være dybt idiotisk,
det ville koste menneskeliv.

At lave så utilstrækkelige klimaaftaler koster menneskeliv,
at ignorere kendte virkemidler
for at stole blindt på teknologisk udvikling
koster *lige nu menneskeliv*.

I en bizar politisk manøvre
er klimakrisen blevet gjort til en teknisk udfordring
frem for, hvad den i virkeligheden er:
den største humanitære katastrofe
nogensinde.

(pause)

Krisen er her nu, og den har været her længe.

En voldsom tørke gennem flere år
var hovedårsag til dén fødevaremangel og desperation,
der førte til den syriske borgerkrig.

Internationale fremskrivninger forventer,
at der om bare 30 år
vil være 250 millioner klimaflygtninge på verdensplan,
og ifølge FN
er 80 %, 80 %! af alle klimaflygtninge i dag kvinder.

Dem, der i forvejen er udsatte,
bliver også hårdest ramt af klimakrisen.

(pause)

Vi ved ikke,
hvad der skal til for at få regeringen i tale.
Vi har prøvet det hele,
gaderne, medierne, politiker-møderne.

Vi har følelsen af at have stået hele året
med kæmpe røde bogstaver som her
og råbt, FORSTÅR I DET IKKE?

Og nu er de sidste dage af folketingsåret ved at løbe ud mellem fingrene på os.

Derfor begyndte vi i går at sultestrejke.

Et sidste
måske vanvittigt
forsøg på at få vores politikere
til at forstå alvoren.

Til at give os et løfte om,
at de vil genforhandle alle klimaaftalerne.

(pause)

At sultestrejke i en uge
er ikke noget, vi kommer til at dø af,
men tro mig,
jeg synes ikke, at det er sjovt

Det er en markering af, at vi mener det alvorligt.

Og at vi snart ikke ved, hvad vi ellers skal gøre.

(pause)

Hvis I kender afmagten,
hvis I kender håbløsheden,
så husk,
at den kan kanaliseres i handling.

Husk, at det betyder noget,
at vi er mange,
der siger fra.

På lørdag er der klimamarch i hele landet.
Den københavnske rute starter kl. 13 og går fra Nørrebroparken til
Christiansborg.

Det her er en åben invitation til jer allesammen.

For selvom det kan føles naivt
at lave aktivisme mod et så hårdt system.

Selvom man kan føle sig så lille,
så udmattet.

Så er en ting sikkert,
historisk set er bløde kroppe
det eneste, der nogensinde har forandret noget.

Tak.

Kilde

Tilsendt fra taleren

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Demonstrationstale, Den Grønne Studenterbevægelse, Den Grønne Ungdomsbevægelse

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/anna-bjerre-johansens-tale-ved-indledning-af-sultestrejke-under-endnu-et-tabt-aar>